

קיבלתי את מכתבך מיום 22.1.85 לפני ימים אחדים ורק עכשיו התפנית

להשיב לך.

שמחתי מאוד להישגך ואני מציע שתנצל האפשרות להישאר עד ינואר, כי

מוטב לשמוע בעצת גדולים (פרופ' טורסקי).

הביקור בארצות הברית היה מוצלח ושמעתי שכל דקה נוצלה כראוי, מכאן

תבין הנימוק לאי בואו של שר הבטחון לבוסטון.

ההחלטה על הנסיגה הראשונה היתה קשה, מלווה בלבטים רבים וכעת עומדת

בפנינו ההמשך. אנשי הליכוד מסוכסכים בינם לבינם ומתחרים בסיסמאות קיצוניות,

מתנגדים לנסיגה ואינם מציעים אלטרנטיבה.

בינתיים נופלים בחורים נפלאים ומשפחת השכול מתרחבת.

ואשר לבן-גוריון:

בארץ הופיע ספרה של אניטה. אמנם חברים רבים קראוהו בזעם וראו בו

ספר השמצה נגד ב"ג שנכתב "מטעם". אני מאמין ביושרה האינטלקטואלי של אניטה ואם

כי שללתי הרבה ביטויים והערכות שנכתבו כנראה מתוך כך שהיא לא הכירה את האיש -

חיפשתי ומצאתי את המסקנה הנכונה (של אניטה) שבסופו של דבר לא היתה ברירה אלא לפרק

את מטה הפלמ"ח (אגב גם חיים גורי הצדיק זאת בשיחה אתי) ומי שקורא את הספר ויודע

לסנן את הטפל מוצא בו את גדולתו של האיש, שהיה מתנת ההיסטוריה.

ידידנו יורם פרי מעד באחד המאמרים, הערתי לו והוא הצטער על כך. לא אכנס

לפרטים, כי אשאיר חומר לשיחה בע"פ לכשתגיע ארצה.

כתוב, לכשיתחשק לך.

ב-ד-י-ד-ו-ת-ר-ב-ה,

ח. ישראלי